

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK**JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a Mgr. Jiřího Gottwalda v právní věci žalobce **SGS Czech Republic, s.r.o.**, se sídlem v Praze 5, K Hájům 1233/2, zastoupeného Mgr. Jiřím Stránským, advokátem advokátní kanceláře Velíšek & Podpěra – advokátní kancelář s.r.o. se sídlem v Praze 1, Spálená 14, proti žalovanému **Státnímu úřadu inspekce práce**, se sídlem v Opavě, Horní náměstí 103/2, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 29.9.2009 č.j. 1490/1.30/09/14.3, ve věci pokuty za správní delikt,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí Státního úřadu inspekce práce ze dne 29.9.2009 č.j. 1490/1.30/09/14.3 se ve výroku 1. a 4. pro vady řízení **z r u š u j e** a věc se v tomto rozsahu **v r a c í** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný **je p o v i n e n** zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 6.800,- Kč ve lhůtě 30-ti dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám Mgr. Jiřího Stránského, advokáta advokátní kanceláře Velíšek & Podpěra – advokátní kancelář s.r.o. se sídlem v Praze 1, Spálená 14.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobce domáhal přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 29.9.2009 č.j. 1490/1.30/09/14.3, jímž bylo změněno rozhodnutí Oblastního inspektorátu práce pro Moravskoslezský kraj a Olomoucký kraj ze dne 26.6.2009 č.j. 2448/10.11-M/09/14.3, kterým byla žalobci uložena pokuta za správní delikty na úseku bezpečnosti práce podle ust. § 30 odst. 1 písm. za) zákona č. 251/2005 Sb., o inspekci práce, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZIP“) ve výši 150.000,- Kč, a to způsobem vymezeným ve výroku napadeného rozhodnutí.

Žalobce v podané žalobě uvedl, že je mu nesprávně správními orgány kladeno za vinu, že v plánu koordinátora bezpečnosti a ochrany zdraví při práci (dále jen BOZP), jímž žalobce na prováděné stavbě byl, „schází způsob individuálního zajištění zaměstnanců pohybujících se při činnostech na pojízdné dráze pro zásun mostu s nebezpečím pádu do hloubky...“. Podle žalobce v plánu BOZP bylo dostatečným způsobem plánováno zajištění kolektivní ochrany proti pádu do hloubky zhotovením ochranného zábradlí, které bylo v souladu s tímto plánem také zhotoveno. V rámci rekonstrukce mostu mohlo dojít k riziku pádu do hloubky pouze v případě, kdy by bylo započato s nasouváním zrekonstruovaného mostu zpět do jeho pozice a toto nasouvání by bylo přerušeno a další postup by si vyžádal práce na mostní konstrukci. Pro tento účel bylo realizováno uvedené zábradlí. Individuální zajištění na zasouvané desce nebylo třeba plánovat vzhledem k tomu, že jednak existovalo kolektivní zajištění předmětným zábradlím a jednak s ohledem na skutečnost, že po dobu rekonstrukce se předmětná deska nacházela přímo na zemi a nebezpečí pádu do hloubky nehrozilo. V průběhu manipulace s předmětnou deskou se na ní neměli žádní zaměstnanci nacházet, a proto opět nemohl hrozit jakýkoliv pád do hloubky. Pokud by došlo k přerušení manipulace, resp. k přerušení nasouvání desky, které by si vyžádalo pohyb zaměstnanců na desce již před touto manipulací, měla být deska opatřena předepsaným ochranným zábradlím, což bylo provedeno. Byl to dostatečný prostředek kolektivní ochrany proti pádu do hloubky. Žalobce svou povinnost určení způsobu ochrany zaměstnanců proti pádu do hloubky splnil. K pohybu osob na pojízdné dráze mostu, pokud by byl dodržen řádný technologický a stavební postup, nikdy nemělo docházet. Pro údajně chybějící „individuální zajištění zaměstnanců pohybujících se při činnostech na pojízdné dráze pro zásun mostu s nebezpečím pádu do hloubky“ nebyl žádný důvod při dodržení platného plánu BOZP. Žalobce dále zdůraznil, že, jak již uvedl v průběhu správního řízení, je postihován za porušení povinností třetích osob a nikoliv porušení svých povinností. Technologický postup byl vypracován firmou Bögl a Krýsl, k.s. Praha, avšak žalobce jej nikdy neměl k dispozici, což je okolnost, která nemůže být dána za vinu žalobci, který přesně dodržel své povinnosti plynoucí ze zákona č. 309/2006 Sb., kterým se upravují další požadavky bezpečnosti a ochrany zdraví při práci v pracovněprávních vztazích a o zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při činnosti nebo poskytování služeb mimo pracovněprávní vztahy, v platném znění (dále jen zákon č. 309/2006 Sb.). Své povinnosti podle tohoto zákona nedodržel zhotovitel stavby, ačkoliv je podle § 16 tohoto zákona povinen poskytovat koordinátorovi potřebnou součinnost pro plnění jeho úkolů, zejména mu včas předávat informace a podklady potřebné pro zhotovení plánu a jeho změny. Zhotovitel žalobce vůbec neinformoval o skutečnosti, že na stavbě budou další subzhotovitelé, ani o technologických postupech využitých firmou Bögl a Krýsl, k.s. Praha, když mu navíc nepředal technologický postup vypracovaný touto firmou. Žalobce rovněž nemohl předjímat, že nebudou dodrženy

řádné technologické postupy a osoby pohybující se na stavbě budou vykonávat práce, které by v případě řádného běhu věcí nikdy vykonávány být neměly. To, že předmětné práce byly prováděny, ještě neznamená, že za řádného běhu věcí skutečně prováděny být měly a tedy, že neuvedení individuálního způsobu zajištění proti pádu do hloubky je skutečně pochybením žalobce při zpracování plánu BOZP. Žalovaný nezjišťoval, zda předmětné práce měly být prováděny v souladu s řádným technologickým postupem stavby či zda se jednalo o práce, jejichž provedení si vynutila až následná potřeba dodatečných úprav, které by nebylo nutné za řádného běhu věcí vůbec provádět. Správní orgán se spokojil s pouhým konstatováním, že uvedené práce byly prokazatelně prováděny a vzhledem k tomu, že plán BOZP neobsahoval individuální způsob zajištění osob při provádění těchto prací, tak se jedná o pochybení žalobce. Takovou argumentaci však žalobce odmítá. Dále žalobce odmítl závěr správních orgánů, že řádně nekoordinoval spolupráci zhotovitelů, jestliže na dráze pro zasunutí mostu připustil práce a činnosti, jež nebyly doplněny do plánu BOZP. Žalobce zdůraznil, že k této kontrole mělo dojít v sobotu, kdy však na stavbě neměly žádné práce probíhat. Zákon č. 309/2006 Sb. přesně specifikuje situace, v rámci kterých je koordinátor BOZP povinen provádět kontrolu, přičemž tato povinnost je vždy spjata se samotným prováděním prací a koordinací subdodavatelů s důrazem na dodržování předpisů BOZP vztahujících se k faktickému provádění prací a jejich koordinaci. Závěry správních orgánů je proto nutno považovat za nepřipustně extenzivní výklad povinností koordinátora. Tím, kdo porušil své povinnosti, byl zhotovitel stavby, který nedodržel plán BOZP vypracovaný žalobcem jako koordinátorem. V plánu BOZP je v obecné části uveden kolektivní způsob ochrany, jenž má vždy prioritu před individuálním způsobem ochrany, který je pouze doplňkový a uplatňuje se tam, kde nelze chránit kolektivně. Žalobce trvá na tom, že individuální ochrana v tomto případě byla zbytečná vzhledem k tomu, že na uvedených místech se nikdy neměly žádné osoby pohybovat či vykonávat jakékoliv práce. Žalobce trvá na tom, že on sám řádně splnil svoje povinnosti dané mu zákonem č. 309/2006 Sb. a není subjektem, který by měl být potrestán za porušení povinností třetích osob.

Žalovaný ve vyjádření uvedl, že ve správním řízení bylo dostatečně prokázáno kontrolní zjištění, že k pracovním úrazům pracovníků Š. K. J. K. došlo dne 8.8.2008 při zřízení mostní konstrukce, když postižený Š. K. podle pokynů stavbyvedoucího prováděl broušení svárů na dráze pro přesun mostní konstrukce a postižený J. K., OSVČ, vykonával činnosti pro firmu Bögl a Krýsl, k.s. – odštěpný závod Moravská Ostrava, a to přípravné práce pro zasunutí mostu – vizuální kontrolu hydraulických lisů ve střední části na zasouvací dráze. Tvrzení žalobce, že po dobu rekonstrukce mostu se předmětná deska nacházela přímo na zemi a nebezpečí pádu do hloubky nehrozilo, je právně bezvýznamné. Uvedeného dne byly na předmětné stavbě prováděny činnosti na pojízdné dráze pro zásun mostu, pro které plán BOZP neobsahoval informace a postupy pro zajištění bezpečné a zdravé neohrožující práce. Plán BOZP neřešil způsob individuálního zajištění zaměstnanců pohybujících se při těchto činnostech na pojízdné dráze s uvedením míst k úvazu, když zde hrozilo nebezpečí pádu do hloubky. Na pojezdové dráze desky mostu se nacházely hydraulické mechanismy a vozíky, které se musely kontrolovat vždy před začátkem zasunování mostu. Zaměstnanci se museli po dráze pohybovat ve vodorovném směru, a proto nemohla být bezpečnost řešena jen prostým úvazem v jednom místě, jak stanovoval technologický postup firmy Bögl a Krýsl, k.s. Praha. Zábradlí bylo zřízeno podle plánu BOZP pouze nahoře na desce mostu, nikoliv na pojezdové

dráze, po které se most posouval. Pracoviště tedy nedopovídalo obecným požadavkům na bezpečnost, když zde nebylo zřízeno zábradlí. Tvzení žalobce, že je postihován za porušení povinností třetích osob, když technologický postup vypracovala firma Bögl a Krýsl, k.s. Praha, považuje žalovaný za nedůvodné. Žalobce byl v postavení koordinátora BOZP a byl tedy povinen plnit povinnosti koordinátora vyplývající z platných právních předpisů. K řádné koordinaci činností na staveništi byl žalobce minimálně povinen přijmout opatření k získání uvedeného technologického postupu bez ohledu na skutečnost, že byl vypracován jiným subjektem. Žalobce byl povinen plnit i povinnosti vyplývající mu z ust. § 18 odst. 1 písm. c) zákona č. 309/2006 Sb., podle něhož je koordinátor při přípravě stavby povinen provádět další činnosti stanovené prováděcím právním předpisem. Byl tedy povinen plnit i povinnosti vyplývající z ust. § 7 písm. c) nařízení vlády č. 591/2006 Sb., o bližších minimálních požadavcích na bezpečnost a ochranu zdraví při práci na staveništích, v platném znění (dále jen nařízení vlády č. 591/2006 Sb.), podle kterého koordinátor během přípravy stavby zabezpečuje, aby plán obsahoval přiměřeně povaze a rozsahu stavby a místním a provozním podmínkám staveniště, údaje, informace a postupy zpracované v podrobnostech nezbytných pro zajištění bezpečné a zdraví neohrožující práce, a aby byl odsouhlasen a podepsán všemi zhotoviteli, pokud jsou v době zpracování plánu známy. Je nesporné, že předmětné práce na pojezdové dráze musely být v rámci rekonstrukce mostu vykonány. Koordinátor musel vědět o manipulaci s mostem a při kontrole dodržování plánu BOZP měl zjistit, že plán BOZP nereflexuje stav na staveništi v době provádění rekonstrukce mostu a měl zajistit jeho upřesnění na dané podmínky. Podle žalovaného koordinátor BOZP na staveništi nese objektivní odpovědnost za splnění všech povinností, které pro něj vyplývají z platných právních předpisů. Jestliže žalobce uvedl, že mu některé skutečnosti týkající se staveniště nebyly známy nebo o nich obecně nevěděl, jen tím potvrzuje, že řádně nekontroloval a nekoordinoval činnost na stavbě a tím neplnil své zákonné povinnosti. Argumentaci žalobce, že je postihován za porušení povinností třetích osob, a to povinností ze strany zhotovitele, nelze akceptovat. Ve zpracovaném technologickém postupu pro výsun a zásun mostu je uvedeno, že pracovníci musí provádět kontroly hydraulických mechanismů a vozíků sloužících pro pojezd mostu. Je nezpochybnitelné, že žalovaný má zcela za prokázáno, že se v tomto prostoru museli určení zaměstnanci pohybovat. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného a vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění – dále jen s.ř.s.), přičemž byl vázán obsahem žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 s.ř.s.).

Z obsahu správního spisu krajský soud zjistil, že Oblastní inspektorát práce pro Moravskoslezský a Olomoucký kraj (dále jen správní orgán I. stupně) provedl u žalobce kontrolu příčin a okolností pracovních úrazů Š. K. a J. K., k nimž došlo dne 8.8.2008 v 10:38 hod. na stavbě „Rekonstrukce mostu ev. č. 464-014 přes trať ČD ve Studénce“ (dále jen stavba) při přípravných pracích na zasunutí konstrukce mostu a rovněž kontrolu dodržování povinností vyplývajících z právních předpisů stanovících pracovní dobu a dobu odpočinku, právních předpisů k zajištění bezpečnosti práce a právních předpisů o bezpečnosti provozu vyhrazených technických zařízení. Zjištěné nedostatky byly popsány v protokolu ze dne 6.11.2008 č.j. 088/4029/10.32/ 08/15.2. Jednalo se o porušení ust. § 18 odst. 1 písm. c) zákona č. 309/2006 Sb., když

žalobce jako koordinátor při přípravě stavby v plánu BOZP navrhl technické řešení, které není v souladu s právními a ostatními předpisy k zajištění BOZP (§ 7 písm. a) nařízení vlády č. 591/2006 Sb.) a BOZP nenavrhl způsob individuálního zajištění zaměstnanců pohybujících se při činnostech na pojízdné dráze pro zásun mostu s nebezpečím pádu do hloubky (§ 7 písm. c) nařízení vlády č. 591/2006 Sb.). Dále se jednalo o porušení ust. § 18 odst. 2 písm. b) zákona č. 309/2006 Sb., neboť žalobce připustil práce a činnosti, které nebyly doplněny do BOZP na staveništi (§ 8 odst. 1 písm. a) nařízení vlády č. 591/2006 Sb.), porušení ust. § 18 odst. 1 písm. a) bod 1 zákona č. 309/2006 Sb., neboť žalobce bez zbytečného odkladu neinformoval všechny dotčené zhotovitele stavby o bezpečnostních a zdravotních rizicích, která vznikla na staveništi během postupu prací, porušení ust. § 18 odst. 2 písm. b), když žalobce nespolupracoval při stanovení času potřebného k bezpečnému provádění jednotlivých prací nebo činností s jednotlivými zhotoviteli (§ 8 odst. 1 písm. c) nařízení vlády č. 591/2006 Sb.), porušení ust. § 18 odst. 2 písm. b) zákona č. 306/2009 Sb., když žalobce nekontroloval zabezpečení obvodu staveniště včetně vstupů a vjezdů na staveniště s cílem zamezit vstup nepovolaných osob (ust. § 8 odst. 1 písm. e) nařízení vlády č. 591/2006 Sb.) a porušení § 18 odst. 2 písm. b) zákona č. 309/2006 Sb., když žalobce nesledoval provádění prací na staveništi se zaměřením na zjišťování, zda jsou dodržovány požadavky na zajištění BOZP (§ 8 odst. 1 písm. d) nařízení vlády č. 591/2006 Sb.). Proti těmto zjištěním podal žalobce námitky, v nichž vyjádřil svůj nesouhlas se závěry kontrolního orgánu s argumentací shodnou jako v následně podané správní žalobě. O námitkách bylo rozhodnuto vyrozuměním o výsledku přezkoumání protokolu ze dne 8.12.2008 tak, že nedostatky uvedené pod body 1 až 6 zůstávají nedotčené a nedostatek v bodě 7 se ruší, přičemž zrušený bod 7 se týkal sledování provádění prací na staveništi a zjišťování, zda jsou dodržovány požadavky na zajištění BOZP. Proti tomuto výsledku přezkoumání protokolu žalobce rovněž podal námitky, kde trval na své právní argumentaci. Rozhodnutím ze dne 19.1.2009 č.j. 8209/10.10/09/14.3 bylo o námitkách žalobce proti výsledku přezkoumání protokolu rozhodnuto tak, že byly zamítnuty jako nedůvodné. Dne 18.3.2009 pod č.j. 1417/10.10-M/09/14.3 byl vydán příkaz, jímž byl žalobce uznán vinným čtyřmi správními delikty podle ust. § 30 odst. 1 písm. za) ZIP na úseku bezpečnosti práce, a to

- správního deliktu, kterého se měl dopustit tím, že neplnil povinnosti koordinátora BOZP na staveništi (§ 18 odst. 1 písm. c) zákona č. 309/2006 Sb. a ust. § 7 písm. c) nařízení vlády č. 591/2006 Sb.), když nezabezpečil během přípravy stavby, aby plán BOZP obsahoval přiměřeně povaze a rozsahu stavby a místním a provozním podmínkám staveniště, informace a postupy zpracované v podrobnostech nezbytných pro zajištění bezpečné a zdravé neohrožující práce, neboť v plánu BOZP scházel způsob individuálního zajištění zaměstnanců pohybujících se při činnostech na pojízdné dráze pro zásun mostu s nebezpečím pádu do hloubky a předmětné pracoviště neodpovídalo obecným požadavkům na bezpečnost;
- správního deliktu, kterého se dopustil tím, že neplnil povinnosti koordinátora BOZP (§ 18 odst. 2 písm. b) zákona č. 309/2006 Sb. a ust. § 8 odst. 1 písm. a) nařízení vlády č. 591/2006 Sb.), když jako koordinátor stavby nekoordinoval spolupráci zhotovitelů při přijímání opatření k zajištění BOZP, neboť připustil práce a činnosti, které nebyly doplněny do plánu BOZP;
- správního deliktu neplnění povinností koordinátora BOZP na staveništi (§ 18 odst. 2 písm. a) bod 1 zákona č. 309/2006 Sb.), když při realizaci stavby bez zbytečného odkladu neinformoval všechny dotčené zhotovitele stavby

o bezpečnostních a zdravotních rizicích, která vznikla na staveništi během postupu prací;

- správního deliktu neplnění povinností koordinátora BOZP při práci na staveništi (§ 18 odst. 2 písm. b) zákona č. 309/2006 Sb. a § 8 odst. 1 písm. e) nařízení vlády č. 591/2006 Sb.), když při realizaci stavby nekontroloval zabezpečení obvodu staveniště včetně vstupu a vjezdů na staveniště s cílem zamezit vstup nepovolaných osob, neboť ohrazení staveniště bylo poškozené.

Za tyto správní delikty byla žalobci uložena pokuta ve výši 200.000,- Kč. Proti tomuto příkazu podal žalobce odpor, v jehož odůvodnění setrval na své předchozí právní argumentaci. V dalším řízení proběhlo ústní jednání (protokol o ústním jednání ze dne 13.5.2009 č.j. 1417/10.10/09/14.3). V protokolu tohoto ústního jednání je mimo jiné uveden soupis podkladů rozhodnutí. Pod č. 33 tohoto soupisu je uveden interní předpis firmy Bögl a Krýsl, k.s. Praha ze dne 28.7.2008 – návrh montáže a technologický předpis montáže akce „Rekonstrukce mostu ev. č. 464-014 přes trať ČD ve Studénce“ včetně bezpečnostních předpisů účastníka. K tomuto důkazu zástupce žalobce do protokolu uvedl, že tento dokument mu nebyl nikdy nikým předložen a jeho obsah mu nebyl ke dni sepsání protokolu znám. Vytýkané porušení povinností žalobci mělo ve skutečnosti směřovat vůči zhotoviteli stavby, který byl povinen tento dokument zpracovat, jeho zpracování zajistil, avšak účastníka jako koordinátora s ním nikdy neseznámil. Účastník proto nemohl plnit své povinnosti a nemohl případně aktualizovat zpracovaný plán BOZP ani reagovat na případnou změnu technologie postupu prací a na to navazující ochranu zaměstnanců. Rozhodnutím ze dne 26.6.2009 č.j. 2448/10.11-M/09/14.3 správní orgán I. stupně správní řízení ve věci posledního ze shora vymezených správních deliktů zastavil a ohledně dalších shora uvedených správních deliktů byl žalobce uznán vinným a byla mu uložena pokuta ve výši 150.000,- Kč. Současně mu byla uložena povinnost uhradit paušální náhradu nákladů správního řízení ve výši 1.000,- Kč. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání s právní argumentací shodnou s obsahem žaloby, o němž bylo rozhodnuto napadeným rozhodnutím žalovaného. Žalovaný ve výroku 1. napadeného rozhodnutí zamítl odvolání ve věci správního deliktu na úseku bezpečnosti práce podle § 30 odst. 1 písm. za) ZIP, jehož se žalobce měl dopustit tím, že neplnil povinnosti koordinátora BOZP podle § 18 odst. 1 písm. c) zákona č. 309/2006 Sb., když *nezabezpečil v souladu s ust. § 7 písm. c) nařízením vlády č. 591/2006 Sb. během přípravy stavby, aby plán BOZP na staveništi obsahoval přiměřeně povaze a rozsahu stavby a místním a provozním podmínkám staveniště informace a postupy zpracované v rozsahu nezbytném pro zajištění bezpečné a zdraví neohrožující práce, neboť plán BOZP neobsahoval způsob individuálního zajištění zaměstnanců pohybujících se při činnostech na pojízdné dráze pro zásun mostu s nebezpečím pádu do hloubky a předmětné pracoviště neodpovídalo obecným požadavkům na bezpečnost* a v této části rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdil. Ve výrocích 2. a 3. napadeného rozhodnutí žalovaný správní řízení ve věci zbývajících dvou správních deliktů zastavil, ve výroku 4. sankci za spáchaný správní delikt snížil na částku 40.000,- Kč a ve výroku 5. potvrdil výrok správního orgánu I. stupně o povinnosti žalobce uhradit paušální částku nákladů správního řízení. V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný své rozhodnutí o zastavení řízení ve věci dvou správních deliktů odůvodnil tak, že uvedl, že ve smyslu ust. § 16 písm. b) zákona č. 309/2006 Sb. je zhotovitel stavby povinen poskytovat koordinátorovi součinnost potřebnou pro plnění jeho úkolů po celou dobu svého zapojení do přípravy a realizace stavby, zejména mu včas předávat informace a podklady potřebné pro zhotovení plánu a jeho změny. Dále zdůraznil, že zhotovitel

stavby, firma ODS – dopravní stavby Ostrava a.s. svým jednáním naplnila skutkovou podstatu správního deliktu podle ust. § 30 odst. 1 písm. z) ZIP, když nesplnila povinnost poskytnout žalobci jako koordinátorovi BOZP součinnost, ačkoliv k tomu má zákonnou povinnost. Správní orgán I. stupně shromáždil důkazy, kterými prokázal porušení zákonných povinností zhotovitele stavby. Zhotovitel byl v rámci samostatného správního řízení za porušení zákonem stanovených povinností sankcionován. Správním řízením bylo prokázáno, že zhotovitel neinformoval koordinátora o subzhotovitelích stavby, neinformoval jej o skutečnosti, že bude v sobotu dne 8.8.2008 probíhat zásun mostu, tedy v den, kdy se na stavbě neměla realizovat žádná činnost. Koordinátor přitom nemá žádné právní prostředky, kterými by byl schopen zhotovitele stavby přinutit ke spolupráci. Žalovaný tedy uzavřel, že ze strany žalobce nedošlo k porušení zákonných povinností a tedy ani naplnění skutkových podstat uvedených dvou správních deliktů, ve vztahu k nimž správní řízení zastavil. Potvrzení rozhodnutí správního orgánu I. stupně ve věci třetího ze správních deliktů pak žalovaný odůvodnil tak, že žalobce v tomto případě nesplnil povinnost danou mu ust. § 7 písm. c) nařízení vlády č. 591/2006 Sb., když nezajistil, aby plán BOZP obsahoval přiměřeně povaze a rozsahu stavby a místním a provozním podmínkám informace a postupy zpracované v rozsahu nezbytném pro zajištění bezpečné a zdraví neohrožující práce, když plán BOZP neobsahoval způsob individuálního zajištění zaměstnanců pohybujících se při činnostech na pojízdné dráze pro zásun mostu s nebezpečím pádu do hloubky. Námitka žalobce, že se nemohl vyjádřit k technologickému postupu montáže zpracovaného firmou Bögl a Krýsl, k.s. Praha, neboť jej neměl k dispozici, podle žalovaného neobstojí, neboť při přípravě stavby žalobce nedal podnět, aby mu byl předán technologický postup montáže, resp. zásunu mostu, přestože z titulu svého postavení koordinátora musel vědět, že k realizaci takovéto stavební činnosti je zpracování technologického postupu nezbytné.

Podle ust. § 18 odst. 1 písm. c) zákona č. 309/2006 Sb. koordinátor je při přípravě stavby povinen provádět další činnosti stanovené prováděcím právním předpisem.

Podle ust. § 7 písm. c) nařízení vlády č. 591/2006 Sb. koordinátor během přípravy stavby zabezpečuje, aby plán obsahoval, přiměřeně povaze a rozsahu stavby a místním a provozním podmínkám staveniště, údaje, informace a postupy zpracované v podrobnostech nezbytných pro zajištění bezpečné a zdraví neohrožující práce, a aby byl odsouhlasen a podepsán všemi zhotoviteli, pokud jsou v době zpracování plánu známi.

Podle ust. § 16 písm. b) zákona č. 309/2006 Sb. zhotovitel stavby je povinen poskytovat koordinátorovi součinnost potřebnou pro plnění jeho úkolů po celou dobu svého zapojení do přípravy a realizace stavby, zejména mu včas předávat informace a podklady potřebné pro zhotovení plánu a jeho změny, brát v úvahu podněty a pokyny koordinátora, zúčastňovat se zpracování plánu, tento plán dodržovat, zúčastňovat se kontrolních dnů a postupovat podle dohodnutých opatření, a to v rozsahu, způsobem a ve lhůtách uvedených v plánu.

Obsahem správního spisu má krajský soud za prokázané, že žalobce od počátku správního řízení tvrdil, že pochybení, které je mu kladeno za vinu, tj. správní delikt podle ust. § 30 odst. 1 písm. za) ZIP, jehož se měl dopustit *neplněním*

povinností koordinátora BOZP na staveništi stanovených v § 18 odst. 1 písm. c) zákona č. 309/2006 Sb., když nezabezpečil v souladu s ust. § 7 písm. c) nařízení vlády č. 591/2006 Sb. během přípravy stavby, aby plán BOZP obsahoval informace a postupy zpracované v rozsahu nezbytném pro zajištění BOZP, neboť plán neobsahoval způsob individuálního zajištění zaměstnanců pohybujících se při činnostech na pojezdové dráze pro zásun mostu s nebezpečím pádu do hloubky má přímou návaznost na interní předpis firmy Bögl a Krýsl, k.s. Praha ze dne 28.7.2008 obsahující návrh montáže a technologický předpis montáže stavby, který mu jako koordinátorovi stavby nikdy nebyl předložen a ke dni havárie o jeho existenci vůbec nevěděl. Tato tvrzení žalobce nebyla správními orgány nikdy zpochybněna. Naopak žalovaný v napadeném rozhodnutí v té části odůvodnění, která se vztahuje k zastavení správního řízení ohledně dalších dvou deliktů, jimiž byl žalobce viněn správním orgánem I. stupně, výslovně uvedl, že bylo „zcela jasně prokázáno, že zhotovitel neinformoval koordinátora o subzhotovitelích stavby, neinformoval o skutečnosti, že bude v sobotu 8.8.2008 probíhat zásun mostu, tedy v den, kdy se na stavbě neměla realizovat žádná činnost“, když předtím citoval ust. § 16 písm. b) zákona č. 309/2006 Sb. upravující povinnosti zhotovitele stavby a uvedl, že zhotovitel naplnil skutkovou podstatu správního deliktu dle § 30 odst. 1 písm. z) ZIP, když neplnil povinnost poskytovat koordinátorovi BOZP součinnost, za což byl v samostatném správním řízení sankcionován. Dále žalovaný výslovně uvedl, že „koordinátor nemá žádné právní prostředky, kterými by byl schopen zhotovitele stavby přinutit ke spolupráci, resp. součinnosti, tedy aby mu předával včasné, pravdivé a úplné informace.“ Podle názoru krajského soudu tento závěr žalovaného zcela koresponduje se skutkovým stavem tak, jak vyplynul z obsahu správního spisu a odpovídá i právní úpravě vyplývající z ustanovení zákona č. 309/2006 Sb., jenž skutečně neobsahuje žádný právní nástroj, kterým by koordinátor stavby mohl přinutit zhotovitele k plnění jeho zákonných povinností vůči koordinátorovi. V přímém rozporu s popsanou právní argumentací vztahující se k zastavení správního řízení ohledně zbývajících dvou správních deliktů je následující část odůvodnění napadeného rozhodnutí zdůvodňující zamítnutí odvolání ve vztahu k poslednímu správnímu deliktu. Vytýkané porušení povinností se vztahuje k nesplnění povinností koordinátora nikoliv v průběhu stavby, ale při přípravě stavby (§ 18 odst. 1 zákona č. 309/2006 Sb.), takže žalovaný má za to, že plán BOZP měl obsahovat vytýkané náležitosti proto, že k vlastní realizaci stavby bylo zpracování technologického postupu zasouvání mostu nezbytné. Tato úvaha je jistě správná, nicméně nachází se v rovině obecného tvrzení, které již dále není rozvinuto ve vztahu ke skutečnostem tvrzeným žalobcem, tj., že dokument obsahující tento technologický projekt finální montáže mostu byl zpracován firmou Bögl a Krýsl, k.s. Praha na základě objednávky zhotovitele až ke dni 28.7.2008 (tj. 11 dnů před havárií) a žalobce s ním nebyl seznámen, přičemž toto jeho tvrzení nikdy nebylo zpochybněno. Správní úvaha, kterou žalovaný odůvodňuje svůj výrok 1. (str. 6 odst. 5 napadeného rozhodnutí) není podle krajského soudu podložena ani skutkově ani právně. Žalobce opakovaně tvrdil, že mu nebylo o existenci technologického postupu nic známo, což žalovaný nikdy nezpochybnil, takže následně jím vytýkaná skutečnost, že žalobce „...nedal podnět, aby mu byl předán technologický postup montáže...“ se jeví neopodstatněnou. Krajský soud podotýká, že z obsahu napadeného rozhodnutí ani z předchozích závěrů správních orgánů nevyplývá, zda do doby vypracování technologického postupu ze dne 28.7.2008 firmou Bögl a Krýsl, k.s. Praha existoval nějaký jiný technologický postup zapracovaný do BOZP a nyní šlo o změnu původního technologického plánu nebo zda plán BOZP byl zatím neúplný a dokument ze dne

28.7.2008 byl dopracováním technologie stavby. Vzhledem k tomu, že žalovaným vytýkané nesplnění povinností dle § 18 odst. 1 písm. c) zákona č. 309/2006 Sb. upravuje povinnosti koordinátora výslovně ve vztahu k přípravě stavby (když povinnosti koordinátora při realizaci stavby jsou upraveny v § 18 odst. 2 téhož zákona), je ujasnění těchto skutkových okolností podle krajského soudu zcela zásadní. Shora citovaná argumentace žalovaného postrádá také jakýkoliv právní základ, když z ní není zřejmé, na základě jaké právní úpravy mohl dát žalobce podnět zhotoviteli stavby, aby mu technologický postup montáže mostu předal. Jak již bylo shora uvedeno, zákon č. 309/2006 Sb. takový právní nástroj neobsahuje a jiný právní předpis není v napadeném rozhodnutí v této souvislosti zmiňován. Tento závěr žalovaného je navíc v absolutním rozporu s jeho předchozím tvrzením (str. 6 odst. 2 napadeného rozhodnutí), že koordinátor nemá žádné právní prostředky, kterými by byl schopen zhotovitele stavby přinutit ke spolupráci. Na základě uvedeného dospěl krajský soud k závěru, že napadené rozhodnutí je ve výroku 1. nepřezkoumatelné pro nesrozumitelnost a nedostatek důvodů rozhodnutí.

Na základě shora uvedené argumentace krajský soud napadené rozhodnutí žalovaného ve výroku 1. a 4. zrušil pro vady řízení, a to pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti a nedostatku důvodů rozhodnutí (§ 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s.) a současně věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení (ust. § 78 odst. 4 s.ř.s.). Při novém projednání věci je žalovaný vázán právním názorem soudu (§ 78 odst. 5 s.ř.s.).

Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., neboť žalobci, který měl ve věci úspěch, vznikly s tímto řízením náklady zaplacením soudního poplatku ve výši 2.000,- Kč a dále v souvislosti s právním zastoupením, a to za 2 úkony právní služby po 2.100,- Kč a 2x režijní paušál po 300,- Kč, tj. celkem 4.800,- Kč (ust. § 6 odst. 1, § 7, § 9 odst. 1, § 11 odst. 1 písm. a) a d) a § 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, v platném znění). Celkově tedy činí náhrada nákladů řízení částku 6.800,- Kč. Vzhledem k odlišné úpravě s.ř.s. a zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, v platném znění (dále jen o.s.ř.), týkající se nabytí právní moci rozhodnutí, stanovil soud žalovanému k plnění lhůtu 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku (ust. § 54 odst. 5 s.ř.s., § 159 a § 168 o.s.ř.). Podle ust. § 149 odst. 1 o.s.ř. za použití ust. § 64 s.ř.s. zavázal soud žalovaného zaplatit náhradu nákladů řízení k rukám advokáta, který žalobce v řízení zastupoval.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů po doručení tohoto rozhodnutí prostřednictvím Krajského soudu v Ostravě k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá toto vykonatelné rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

V Ostravě dne 30.8.2011

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu